

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. S. domagała się w sprawie przy udziale uczestnika postępowania A. S. (1) podziału ich majątku dorobkowego i skazała skład majątku, a mianowicie ruchomości o łącznej wartości 10.800 zł. Wniosła ona o przyznanie uczestnikowi na wyłączną własność tych składników majątkowych z obowiązkiem zapłaty na rzecz wnioskodawczyni połowy ich wartości w kwocie 5.400 zł. Wniosek zawierał także żądanie ustalenia, że wnioskodawczyni i uczestnik dokonali nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika w wysokości 195.000 zł, z jednoczesnym zasądzeniem od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni zwrotu połowy nakładów w wysokości 97.500 zł. B. S. wniosła także o zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wniosku podała, iż małżeństwo stron zawarte 29.09.1990 r. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie W.. z dnia 21.12.2010 r. w sprawie sygn. akt I C6 738/10. Wskazała, iż nie kwestionuje, że udziały stron w majątku wspólnym są równe.

W odpowiedzi na wniosek (56-57) uczestnik postępowania A. S. (1) co do zasady poparł wniosek o podział majątku wspólnego, przyznając przynależność do tego majątku składników ruchomych na sumę 1.100 zł. Wniósł o dokonanie podziału w/w majątku w ten sposób, że Sąd przyzna uczestnikowi na wyłączną własność te przedmioty ruchome z obowiązkiem zapłaty na rzecz wnioskodawczyni połowy ich wartości. Wskazano, że przedmioty te znajdują się w posiadaniu uczestnika i on z nich faktycznie korzysta. Dodatkowo wniesiono o ustalenie, że wnioskodawczyni i uczestnik postępowania dokonali nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika w wysokości maksymalnie 30.000 zł. Uczestnik wniósł także o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów postępowania według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 13.05.2014r. pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o dodatkowe ustalenie, że wnioskodawczyni w okresie od rozvodu do chwili obecnej dokonała nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 12.356,60 zł i o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni zwrotu połowy tej kwoty.

W piśmie z dnia 28.05.2014r. pełnomocnik uczestnika postępowania wskazał, że po rozwodzie to uczestnik spłacił z zaciągniętego wspólnie kredytu na kwotę 7.419,70 zł wobec czego należy uznać, że to uczestnikowi a nie wnioskodawczyni przysługuje roszczenie o zwrot nakładów, ewentualnie roszczenie tytułem spłaty zadłużenia zaciągniętego w trakcie trwania małżeństwa.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowisko, aż do dnia 08.12.2015r., kiedy to strony jednomyślnie cofnęły wszystkie wzajemne żądania dotyczące rozliczenia roszczeń kredytowo-pożyczkowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.09.1990r. w W. wnioskodawczyni B. S. i uczestnik A. S. (1) zawarli związek małżeński.

Dowód:

-wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie W.. z dnia 21.12.2010r. I C6 738/10 k.187

Po zawarciu związku małżeńskiego B. S. i A. S. (1) zamieszkali w domku mieszkalnym jednorodzinny, należącym do rodziców uczestnika, położonym w K. przy ul. (...).

Bezsporne

Budynek przy ul. (...) w K. wybudowany został przed 1945r. Pierwotnie składał się on z dwóch izb mieszkalnych i kuchni. W latach powojennych został on rozbudowany etapami, w pierw od strony tylnej elewacji budynku, a następnie od strony szczytowej. Najprawdopodobniej w latach 70-tych XX wieku budynek został rozbudowany o pomieszczenia zlokalizowane w części budynku od strony podwórza. W 1991r. uczestnicy rozbudowali budynek o

pomieszczenie łazienki i przedpokoju. Dodatkowo dokonano remontu wykończenia pokoju położonego w części głównej budynku oraz pomieszczenia kuchni adoptowanej z istniejącego pokoju. Pomieszczenia te uzyskały oddzielne wejście. Następnie w latach 2007-2008 budynek został rozbudowany o dwa pokoje, garderobę i hol. Prace remontowe zostały wykonane przez uczestnika. W skład pomieszczeń użytkowanych i rozbudowanych przez uczestników postępowania wchodziły : 3 pokoje (16,58 m² , 19,98 m², 11,53 m²), kuchnia (7,29 m²), łazienka (7,70 m²), przedpokój (3,14 m²), garderoba (2,76 m²) i hol (4,40 m²), łącznie o powierzchni użytkowej 73,38 m² . Lokal ten składał się z jednego pokoju położonego w części pierwotnej budynku, z dwóch pokoi, łazienki, przedpokoju, garderoby i holu wybudowanych przez uczestników oraz kuchni wykonanej w pokoju wybudowanym przez rodziców A. S. (1).

Dowód:

-zeznania K. B. k.107v.-108v.

-zeznania K. K. k.108v.-109

-zeznania J. G. (1) k.109

-zeznanie A. A. (1) k.171

-zeznanie B. S. k.225v.-226

-zeznanie A. S. (1) k.226v.-228v.

-zeznania P. B. k.373-374

-opinia biegłego z dziedziny budownictwa k.291-333, k.351-352

-dokumentacja fotograficzna k.120-126, k.128, k.133-137

-faktura VAT (...)/b k.127

-opinia biegłej sądowej z dziedziny szacowania nieruchomości E. D. k.402-445

W dniu 01.02.1999r. przed notariuszem została zawarta umowa darowizny na podstawie, której A. S. (2) darował swojemu synowi A. S. (1) , oświadczając przy tym, że darowizna ta ma stanowić jego majątek odrębny , nieruchomość stanowiącą zabudowaną działkę gruntu nr (...) o obszarze 1.235 m² położoną w K., przy ul. (...). A. S. (1) ustanowił wówczas na rzecz A. S. (2) i A. S. (3) służebność polegająca na prawie bezpłatnego i dożywotniego używania przez nich dwóch pokoi po prawej stronie od wejścia wraz z współużywalnością kuchni i łazienki.

Dowód:

-zeznanie A. S. (1) k.226v.-228v.

-akt notarialny z dnia 01.02.1999r. rep A nr 438/99 k.7-8

-odpis zwykły księgi wieczystej (...) k.9-11

Wartość w/w nieruchomości zabudowanej położonej w K. przy ul. (...) na dzień 08.02.2014r. wynosiła 315.000 zł. Wartość nakładów uczestników postępowania na nieruchomość A. S. (1) z czasu rozbudowy budynku wynosiła 46%, stąd też wartość ułamkowego udziału nakładów na nieruchomość , według stanu na dzień 08.03.2014r. wynosiła 98.000 zł.

Dowód:

-opinia biegłej sądowej z dziedziny szacowania nieruchomości E. D. k.402-445

W skład majątku dorobkowego stron weszły ruchomości w postaci: telewizora 42` P. o wartości 500 zł, kina domowego D. o wartości 1.500 zł oraz kwota: 300 zł ze sprzedaży lodówki A., 1.500 zł ze sprzedaży mebli kuchennych, kwota 200 zł ze sprzedaży kuchenki A., kwota 50 zł ze sprzedaży pieca T..

Dowód:

-oświadczenie uczestników 171v.-173

-zeznanie B. szary k.225v.-226

- zeznanie A. S. (1) k.226v.-228v.

-wydruk ofert sprzedaży z aukcji internetowych k.129-131

Kocioł węglowy 25 KW (1.7) (...) nie wchodził w skład majątku dorobkowego stron i stanowił własność A. S. (2).

Dowód:

-faktura VAT (...) k.132

Małżeństwo stron zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie W.. w dniu 21.12.2010r. Wyrok ten stał się prawomocny w dniu 12.01.2011 r.

Dowód:

-wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie W.. z dnia 21.12.2010r., sygn. akt I C6 738/10 k.187

W dniu 08.03.2014r. A. S. (1) zbył odpłatnie przedmiotową nieruchomość na rzecz E. oraz A. małżeństwa A.. W momencie przeprowadzki uczestnik zabrał ze sobą telewizor P. (...)’ oraz kino domowe D.. W budynku pozostały meble kuchenne, kuchenka gazowa A. oraz piec gazowy dwufunkcyjny, sprzedane razem z nieruchomością.

Dowód:

-zeznania A. S. (1) k.226v.-228v.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.31§1 krio: „ Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków.” Natomiast na podstawie art. 45 § 1 krio każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Uznanie roszczeń jako rozliczeń dokonywanych na podstawie art. 45 kro ma tę konsekwencję, że są one rozliczane co do zasady w postępowaniu o podział majątku wspólnego. Nie ulegają one przedawnieniu, jednakże muszą być rozliczone najpóźniej w postępowaniu o podział majątku, co wynika z przepisów postępowania cywilnego, zwłaszcza odesłań do art. 618 § 3 k.p.c. Natomiast w aspekcie uznania dopuszczalności rozliczeń między małżonkami z tytułu pozbawienia posiadania jednego z małżonków nad przedmiotami stanowiącymi składniki majątku wspólnego przez drugie z małżonków, trafne jest zdaniem Sądu stanowisko upatrujące w takich przypadkach możliwości żądania rozliczenia.

Zgodnie z art.43 § 1 krio jest zasadą, iż udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, co stanowi wyraz równego traktowania małżonków i ich równouprawnienia w stosunkach majątkowych po ustaniu wspólności majątkowej, bez względu na stopień, w którym każde z małżonków przyczyniło się do powstania majątku wspólnego i niezależnie od przyczyny ustania wspólności. Zasada ta odpowiada normalnemu układowi wzajemnych stosunków w małżeństwie, w którym dorobek jest z reguły owocem wspólnych starań obojga małżonków, niezależnie od tego w jakiej postaci starania te przejawiają się, chodzi przy tym o to, aby należyście uwzględnić wartości, jaką w tym zakresie przedstawia osobista praca przy wychowywaniu dzieci i w gospodarstwie domowym, co zresztą przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wyraźnie podkreślają w art.43 § 3 i art. 27. Mając na uwadze zatem, iż ustanowiona w art.43 § 1 krio zasada nie została zakwestionowana w toku niniejszego postępowania, Sąd zgodnie z cytowanym przepisem ustalił, iż udziały obojga byłych małżonków w majątku wspólnym są równe.

Zasadą jest, że podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do tego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału. Mówiąc inaczej, rozliczeniu podlega całość stosunków majątkowych między małżonkami według stanu na dzień ustania wspólności ustawowej, natomiast przedmiotem podziału pozostaje stan czynny masy majątkowej w czasie orzekania o podziale.

Zgodnie z art. 567 § 3 kpc, do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania w przedmiocie działu spadku, a zatem, między innymi, również art. 684 kpc. Podobnie zatem, jak skład i wartość spadku, także skład i wartość majątku wspólnego byłych małżonków, ustala Sąd. Identyfikacja też, jak w wypadku działu spadku, chwilą właściwą dla określenia wartości wspólnego majątku byłych małżonków jest chwila dokonywania podziału tego majątku, tj. chwila zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 1 kpc).

W postępowaniu o podział majątku wspólnego Sąd rozstrzyga o składzie i wartości tego majątku. Nie oznacza to jednak, że Sąd ma obowiązek prowadzić z urzędu dochodzenia, czy i jaki istnieje jeszcze inny majątek wspólny (vide post. SN z dnia 18 stycznia 1968 r., sygn. III CR 97/67), wyręczając strony w ciężących na nich obowiązkach procesowych wynikających z zasady kontrydiktoryjności postępowania cywilnego, a zwłaszcza obowiązku dowodzenia określonego w art.6 kc oraz art.232 kpc.

W części dotyczących ruchomości objętych rozstrzygnięciem zawartym w pkt. I pkt. 1-6 postanowienia, strony były zgodne (k. 171v.-173), co do ich przynależności do majątku wspólnego jak i ich wartości.

Co zaś się tyczy rozliczenia zakupu kotła centralnego ogrzewania to wskazać należy, że nie należał on do majątku wspólnego uczestników. Uczestnik podał (k.173), że „Ten piec zaplanowaliśmy wspólnie z moimi rodzicami. Mi się wydaje, że ojciec dał mi te pieniądze albo kupił, a ja miałem wykonać pracę. Wnioskodawczyni po części potwierdziła powyższe podając (k.173), że „nie pamiętam czy kupił ten piec, czy może po prostu odebrał. Wobec powyższego należy przyjąć, że kocioł co został zakupiony przez A. S. (2), tym bardziej, że na taką okoliczność wskazuje wprost treść faktury Vat (...) Z dnia 29.10.2004r., w której to jako nabywcę „Kotła węglowego 25KW Z.” wskazano właśnie A. S. (2).

O zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny orzeka Sąd wyłącznie na wniosek, a nie z urzędu, gdyż roszczenia te nie wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków. Zatem domagając się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, a sformułowanymi przez stronę żądaniami Sąd jest związany. Jedynie gdy chodzi o wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na majątek osobisty, to Sąd uwzględnia je bez osobnego żądania uczestników postępowania, gdyż roszczenia te wchodzi w skład majątku wspólnego, a zatem podlegają podziałowi. W niniejszej sprawie strony zgodnie ustaliły (k.464-464.), że cofają wnioski w przedmiocie rozliczenia dokonanych przez nich z majątków osobistych spłat wszystkich kredytów zaciągniętych w okresie trwania związku małżeńskiego.

Kwestią sporną pozostawało natomiast rozliczenia nakładów poniesionych z majątku wspólnego na nieruchomości położoną w K. przy ul. (...). Wnioskodawczyni domagała się rozliczenia nakładów poczynionych w trakcie małżeństwa na nieruchomości stanowiącą własność uczestnika postępowania.

Wskazać należy, że opinia biegłego z dziedziny budownictwa P. B. (k.291-333, k.351, k.373-374) nie była podstawą orzekania. Została ona zakwestionowana przez pełnomocnika wnioskodawczynie, który to podniósł zasadnie, że biegły nie dokonał przeliczenia ułamekowego udziału nakładów małżonków w wartości domu według cen rynkowych na czas jego budowy, następnie zaś obliczenia tego samego ułamekowego udziału w wartości domu według cen rynkowych w chwili podziału majątku wspólnego. Powołał się on przy tym na uchwałę S.N. z dnia 16.12.1980r. w sprawie III CZP 46/80.

W ocenie Sądu wyliczenie w zakresie wskazanym przez pełnomocnika wnioskodawczynie może zostać wykonane co potwierdziła opinia biegłej z dziedziny szacowania nieruchomości E. D. (k.403-445), a której to opinii strony nie zakwestionowały. Biegła dokonała wyceny w oparciu o podejście porównawcze, metodę korygowania ceny średniej z elementami podejścia kosztowego. Biegła dokonała ustalenia ułamekowego udziału nakładów małżonków na nieruchomość uczestnika według cen rynkowych z czasu rozbudowy na 46%. Następnie biegła dokonała wyliczenia wartości rynkowej nieruchomości gruntowej zabudowanej według stanu na 08.03.2014r. na kwotę 315.000 zł. Natomiast szacowana wartość rynkowa przedmiotowej nieruchomości gruntowej niezabudowanej została wyliczona na kwotę 102.000 zł. Biegła posiłkując się w/w wyliczeniami wyliczyła wartość rynkową nakładów na nieruchomość według stanu na dzień jej zbycia na poziomie kwoty 98.000 zł ($WN = (315.000 \text{ zł} - 102.000 \text{ zł}) \times 0.46 = 97.980 \text{ zł}$, przyjęto 98.000 zł.)

Zdaniem Sądu biegła w swej opinii w sposób pełny i rzetelny zrealizowała zleczone jej przez Sąd opracowanie. Swe wnioski poparła logicznym i obszernym uzasadnieniem, co znalazło odzwierciedlenie w pkt. II postanowienia.

Wskazać także należy, że na w/w wartość nakładu wpływ miała także praca uczestnika, albowiem podwyższała ona wartość przedmiotowej nieruchomości, która została następnie przez niego – za cenę wyższą niż byłaby bez nakładów – zbyta. Sąd przyjął wartość nakładów bez odliczenia robocizny uczestnika, albowiem zdaniem sądu nie było do tego podstaw. Uczestnik wykonywał prace na własnej nieruchomości, w trakcie trwania związku małżeńskiego i dla dobra własnej rodziny. Oczywistym jest, że w tym czasie (kiedy uczestnik wykonywała prace remontowe) wnioskodawczynie musiała więcej własnej pracy włożyć w opiekę nad wspólnymi dziećmi i prace domowe; za co też nie dochodzi wynagrodzenia. Dochodzenie więc w tej chwili rozliczenia pracy przez uczestnika byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Zdaniem Sądu zeznania świadków K. B. (k.107v.-1108v.), K. K. (k.108v.-109), J. G. (2) (k.109), S. H. (k.199v.-200), A. A. (1) (k.111-111v.), D. S. (k.200v.), E. S. (k.200v.-201), K. W. (k.224v.), A. S. (4) (k.224v.-225) nie miały większego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podali oni informacje ogólnikowe, które nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie oraz uczestnika wchodziły ruchomości w łącznej kwocie 4.050 zł. Sąd przyznał na wyłączną własność uczestnikowi te składniki w całości. Za zajęciem takiego stanowiska co do ruchomości przemawia przede wszystkim fakt, iż telewizor P. (...) oraz kino domowe (...) zostały zabrane przez uczestnika z przedmiotowej nieruchomości po jej zbyciu. Sama wnioskodawczynie nie jest dodatkowo związana z w/w sprzętami. Co zaś się tyczy pozostałych ruchomości to zostały one nabyte przez małżeństwo A. wraz z przedmiotową nieruchomością, zaś wnioskodawca z tego tytułu otrzymał stosowną zapłatę.

Po ustaleniu sposobu podziału majątku wspólnego koniecznym stało się ustalenie przez Sąd wysokości spłaty na rzecz wnioskodawczynie, której wysokość została obliczona na podstawie stosunku wartości dzielonego prawa do wysokości udziałów, jakie przypadają byłym małżonkom we wspólnym prawie. Łączna wartość majątku wspólnego to 102.050,00 zł, a zatem wartość udziałów stron wynosi po 51.025 zł i taką to kwotę Sąd zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie tytułem spłaty wartości udziału wnioskodawczynie w majątku wspólnym i w poniesionych na majątek osobisty uczestnika nakładach.

Stosownie do art. 212 § 3 k.c. w zw. z art. 46 krio, art. 567 § 3 k.p.c. i art. 688 k.p.c., jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, Sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość odsetek, a w razie potrzeby sposób ich zabezpieczenia.

Z przepisów art. 618 oraz art. 684, 685 i 688 k.p.c. oraz art. 567 § 3 k.p.c. wynika, że tak w postępowaniu o zniesienie współwłasności, jak i w postępowaniu o dział spadku oraz o podział majątku wspólnego chodzi o załatwienie całokształtu stosunków, jakie powstały między współwłaścicielami, spadkobiercami lub byłymi małżonkami. W zakresie uregulowania tych stosunków jednym z podstawowych elementów jest oznaczenie wysokości spłaty lub dopłaty, terminu i sposobu ich uiszczenia oraz oznaczenie wysokości odsetek. Rozstrzygnięcie w tym zakresie należy do integralnych składników każdego postanowienia o zniesieniu współwłasności lub o podział majątku wspólnego. Określając zatem termin płatności dopłaty na rzecz wnioskodawczyni na jeden miesiąc od uprawomocnienia się orzeczenia, Sąd stosownie do cytowanych przepisów określił także obowiązek płatności odsetek ustawowych od następnego dnia po dacie płatności (vide. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1971 r., sygn. akt III CZP 34/71).

Zdaniem Sądu sytuacja finansowa uczestnika nie jest taka zła jak wskazał w toku postępowania (k.226v). A. S. (1) miał świadomość toczącego się postępowania przynajmniej od kwietnia 2014r. Dodatkowo od rozwiązania związku małżeńskiego stron upłynął okres prawie 5 lat. Tak więc miał on czas, aby przygotować się do niego także pod względem finansowym. Dodatkowo nie przemawia do Sądu twierdzenie uczestnika, że posiadane środki finansowe pochodzące ze sprzedaży przedmiotowej nieruchomości musiał oddać „ bo pożyczylem od takich ludzi, że musiałem oddać je niezwłocznie. Były groźby, musiałem oddać te pieniądze”. W tym zakresie jego twierdzenia pozostały gołosłowne. Ponadto Sąd uwzględnił interes wnioskodawczyni, która winna jak najszybciej otrzymać należną jej kwotę.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do zasady wyrażonej w art. 520 § 1k.p.c W sprawie niniejszej koszty postępowania wyniosły: po stronie wnioskodawczyni 6.561,52 zł -opłata od wniosku 500 zł , wypłacona część zaliczki na biegłego w kwocie 2.444,52 zł (k. 457), koszty udziału pełnomocnika w kwocie 3.600 zł zgodnie z treścią z § 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu., uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł; po stronie uczestnika zaś 3.600 zł – koszty udziału pełnomocnika w kwocie 3.600 zł zgodnie z treścią § 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłaty za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, a zatem każdy z zainteresowanych powinien je ponieść w połowie. Mając na uwadze, iż wnioskodawczyni poniosła łącznie koszty postępowania w kwocie 6.561,52 zł, a uczestnik w kwocie 3.600 złotych, Sąd w ramach rozliczeń pomiędzy zainteresowanymi zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 1.480,76 złotych stanowiącą równowartość nadpłaconej przez wnioskodawczynię kwoty kosztów postępowania ($6.561,52 \text{ zł} + 3600 \text{ zł} = 10.161,52 \text{ zł} : 2 = 5.080,76 \text{ zł}; 6.561,52 \text{ zł} - 5.080,76 \text{ zł} = 1.480,76 \text{ zł}$).

Brakujące koszty obejmują natomiast wynagrodzenie biegłego P. B., oraz koszty opłaty od wniosku, od których uczestniczka została zwolniona. W ocenie Sądu mając na uwadze szczególne okoliczności niniejszej sprawy związane z koniecznością rozliczeń pomiędzy stronami z tytułu podziału majątku należało odstąpić od obciążania którejkolwiek ze stron tymi kosztami. Dodatkowo na takie stanowisko Sądu wpłynął fakt, że opinia w/w biegłego w żadnym wypadku nie okazała się przydatna do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

ZARZĄDZENIE

- 1 Odnotować w rep. Ns
2. Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi uczestnika.
3. Za 21 dni lub z apelacją.